

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 7. decembris)

saistībā ar Francijas, Īrijas un Itālijas īstenoto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerālējām, ko attiecīgi Gardannā, Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 4436)

(Autentiski ir tikai teksti franču, angļu un itāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/323/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc uzaicinājuma ieinteresētajām pusēm iesniegt apsvērumus saskaņā ar minētajiem noteikumiem⁽¹⁾ un ņemot vērā iesniegtos apsvērumus,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

Kopienas tiesību akti attiecībā uz nodokļu noteikumu saskaņošanu

(1) Īrija Šenonas reģionā ir atbrīvojusi alumīnija oksīda ražošanā izmantojamo smago dīzeļdegvielu no aplikšanas ar valsts akcīzes nodokli kopš 1983. gada. Itālija un Francija attiecīgi kopš 1993. un 1997. gada ir piešķīrusi līdzīgus atbrīvojumus degvielai, ko izmanto ražotnēs Sardīnijā un Gardannas reģionā. Saskaņā ar 6. pantu Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvā 92/82/EEK par minerālējām uzlikto akcīzes nodokļa likmju tuvināšanu⁽²⁾ ir noteikta zemākā smagās dīzeļdegvielas akcīzes nodokļa likme, kas

dalībvalstīm bija jāsak piemērot no 1993. gada 1. janvāra. Tomēr Padome ļāva Īrijai atbrīvot no aplikšanas ar akcīzes nodokli Šenonas reģionā alumīnija oksīda ražošanā izmantojamās minerālējās (tālāk tekstā – “Īrijas atbrīvojums”), pieņemot šādus lēmumus:

— Padomes 1992. gada 19. oktobra Lēmumu 92/510/EEK, ar kuru dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 92/81/EEK⁽³⁾ 8. panta 4. punktā paredzēto procedūru arī turpmāk ir atļauts piemērot pastāvošās pazeminātās akcīzes nodokļa likmes vai atbrīvojumus no akcīzes nodokļa dažām minerālējām, ja tās izmanto īpašiem mērķiem;

— Padomes 1997. gada 30. jūnija Lēmumu 97/425/EK, ar kuru dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvā 92/81/EEK⁽⁴⁾ paredzēto procedūru ir atļauts piemērot un turpināt piemērot pastāvošās pazeminātās akcīzes nodokļa likmes vai atbrīvojumus no akcīzes nodokļa dažām minerālējām, ja tās izmanto īpašiem mērķiem;

— Padomes 1999. gada 17. decembra Lēmumu 1999/880/EK, ar kuru dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvā 92/81/EEK⁽⁵⁾ paredzēto procedūru ir atļauts piemērot un turpināt piemērot pastāvošās pazeminātās akcīzes nodokļa likmes vai atbrīvojumus no akcīzes nodokļa dažām minerālējām, ja tās izmanto īpašiem mērķiem;

(1) OV C 30, 2.2.2002., 17., 21. un 25. lpp.

(2) OV L 316, 31.10.1992., 19. lpp.

(3) OV L 316, 31.10.1992., 16. lpp.

(4) OV L 182, 10.7.1997., 22. lpp.

(5) OV L 331, 23.12.1999., 73. lpp.

- Padomes 2001. gada 12. marta Lēmumu 2001/224/EK, kas attiecas uz pazeminātām akcīzes nodokļa likmēm vai atbrīvojumiem no akcīzes nodokļa dažām minerāleļļām, ja tās izmanto īpašiem mērķiem ⁽⁶⁾.
- (2) Lēmumi 97/425/EK, 1999/880/EK un 2001/224/EK, kā arī Padomes 1993. gada 13. decembra Lēmums 93/697/EK, ar kuru dažām dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 92/81/EEK ⁽⁷⁾ 8. panta 4. punktā paredzēto procedūru ir atļauts piemērot vai turpināt piemērot pazeminātas akcīzes nodokļa likmes vai atbrīvojumus no akcīzes nodokļa dažām minerāleļļām, ja tās izmanto īpašiem mērķiem, Padomes 1996. gada 22. aprīļa Lēmums 96/273/EK, ar kuru dažām dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 92/81/EEK ⁽⁸⁾ 8. panta 4. punktā paredzēto procedūru ir atļauts piemērot vai turpināt piemērot pazeminātas akcīzes nodokļa likmes vai atbrīvojumus no akcīzes nodokļa dažām minerāleļļām, un Padomes 1999. gada 30. marta Lēmums 1999/255/EK, ar kuru dažām dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvu 92/81/EEK ir atļauts piemērot un turpināt piemērot pazeminātas akcīzes nodokļa likmes vai atbrīvojumus no akcīzes nodokļa dažām minerāleļļām un ar kuru groza Lēmumu 97/425/EK ⁽⁹⁾, ir ļāvuši Itālijai piemērot līdzīgus atbrīvojumus attiecībā uz minerāleļļām, ko izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā Sardinijā (tālāk tekstā – “Itālijas atbrīvojums”).
- (3) Lēmumi 97/425/EK, 1999/255/EK, 1999/880/EK un 2001/224/EK ir ļāvuši arī Francijai piemērot atbrīvojumus attiecībā uz minerāleļļu, ko izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā Gardannas reģionā (tālāk tekstā – “Francijas atbrīvojums”).
- (4) Lēmuma 2001/224/EK preambulas piektajā apsvērumā ir teikts, ka „lēmums neattiecas uz to procedūru iznākumu, kas var tikt uzsāktas attiecībā uz iekšējā tirgus darbības traucējumiem, sevišķi saskaņā ar Līguma 87. un 88. pantu. Tas neatbrīvo dalībvalstis no prasības saskaņā ar Līguma 88. pantu ziņot Komisijai par potenciālajiem valsts atbalsta gadījumiem. Saskaņā ar Lēmumu 1999/880/EK atbrīvojumi ir atļauti līdz 2000. gada 31. decembrim. Saskaņā ar Lēmumu 2001/224/EK atbrīvojumi ir atļauti līdz 2006. gada 31. decembrim.
- (5) Ar Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkarāto Kopienas noteikumus par
- nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ⁽¹⁰⁾, sākot ar 2003. gada 31. decembri Direktīva 92/82/EEK ir atcelta. Direktīvas 2003/96/EK 2. panta 4. punkta b) apakšpunktā ir teikts, ka direktīva neattiecas uz vairākiem enerģijas izmantošanas veidiem, tostarp jo īpaši uz energoproduktu divējādu izmantošanu. Direktīvas 2. panta 4. punkta b) apakšpunkta otrajā ievilkumā ir teikts, ka energoproduktu izmantošanu ķīmiskai reducēšanai un elektrolītiskos un metalurģijas procesos uzskata par divējādu izmantošanu. Tādēļ kopš 2003. gada 31. decembra, kad ir sāktas šīs direktīvas piemērošana, vairs nepastāv alumīnija oksīda ražošanā izmantojamās smagās dīzeldegvielas akcīzes nodokļa zemākā likme.

Komisijas un iesaistīto dalībvalstu sarakste

- (6) Jau 1970. gadā, kad alumīnija oksīdu Īrijā vēl neražoja, Īrijas Rūpnieciskās attīstības pārvalde un *Aughinish Alumina Ltd.* (tālāk tekstā – “*Aughinish*”) ir apspriedusi iespēju atgūt nodokļus, kas samaksāti par izejmateriāliem, ko izmanto, lai saskaņā ar tajā laikā spēkā esošajiem tiesību aktiem ražotu eksportam paredzētas preces. Tika panākta vienošanās par šāda nodokļu atbrīvojuma piemērošanu gadījumā, ja *Aughinish* izveidotu ražotni Īrijā. Sākot ar 1975. gadu, ir stājušies spēkā ievērojami tiesību aktu grozījumi. *Aughinish* ir sācis ieguldīt līdzekļus 1978. gadā un sācis darbību 1982. gadā. Īrijas atbrīvojums ir stājies spēkā 1983. gadā.
- (7) Ar 1983. gada 28. janvāra vēstuli Īrija informēja Komisiju par *Aughinish* doto solījumu un tā izpildes plāniem. Ar 1983. gada 22. marta vēstuli Komisija atbildēja, izskaidrojot, ka: “ja Īrija tikai tagad gatavojas piešķirt atbalstu, Komisija varētu uzskatīt 1983. gada 28. janvāra vēstuli par paziņojumu saskaņā ar Līguma 93. panta 3. punktu [pašreizējo 87. panta 3. punktu]”. Īrija ar 1983. gada 6. maija vēstuli to ir apstiprinājusi. Pēc šīs sarakstes nekādi lēmumi nav pieņemti.
- (8) Ar 1998. gada 29. maija (D/52247) un 1998. gada 2. jūnija (D/52261) vēstulēm Komisija pieprasīja attiecīgi Itālijai un Francijai sniegt informāciju, lai pārbaudītu, vai Itālijas un Francijas atbrīvojumi atbilst Līguma 92. un 93. panta (pašreizējā 87. un 88. panta) piemērošanas jomai. Ar 1998. gada 16. jūnija vēstuli (D/52504) Komisija ir atgādinājusi Itālijai par minēto lūgumu. Itālija ir atbildējusi ar 1998. gada 20. jūlija vēstuli (reģistrēta 1998. gada 23. jūlijā ar numuru A/35747). Francija atbildēja ar 1998. gada 7. augusta vēstuli (reģistrēta 1998. gada 11. augustā ar numuru A/36167) pēc tam, kad ar 1998. gada 10. jūlija vēstuli (reģistrēta 1998. gada 13. jūlijā ar numuru A/35402) bija lūgusi pagarināt atbildes sniegšanas laiku un saņēmusi attiecīgu atļauju ar 1998. gada 24. jūlija vēstuli (D/53163).

⁽⁶⁾ OV L 84, 23.3.2001., 23. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 321, 23.12.1993., 29. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 102, 25.4.1996., 40. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 99, 14.4.1999., 26. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.

- (9) Īrija ir darījusi zināmas savas aplēses par laikposmā kopš 1995. gada nodokļa atbrīvojuma veidā piešķirtā atbalsta apjomu, iesniedzot Komisijai ikgadējos pārskatus par visu piešķirto valsts atbalstu – šīs summas ir iekļautas attiecīgajos gada pārskatos par valsts atbalstu. Īrijas atbrīvojums ir minēts arī Eiropas Savienības paziņojumos Pasaules Tirdzniecības Organizācijai saskaņā ar 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību XVI panta 1. punktu un Vienošanās par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem 1997., 1998., 1999., 2000., 2001./2002. un 2003./2004. gadam ⁽¹¹⁾ 25. pantu.
- (10) Ar 2000. gada 17. jūlija vēstulēm (D/53854, D/53855 un D/53856) Komisija lūdza attiecīgi Franciju, Īriju un Itāliju paziņot par atbrīvojumiem. Francija atbildēja ar 2000. gada 4. septembra vēstuli (reģistrēta 2000. gada 5. augustā ar numuru A/37220). Ar 2000. gada 27. septembra vēstulēm (D/54915, D/54911 un D/54914) Komisija atgādināja Īrijai un Itālijai par minēto lūgumu un aicināja šīs dalībvalstis un Franciju sniegt papildu informāciju. Īrija atbildēja ar 2000. gada 18. oktobra vēstuli (reģistrēta 2000. gada 20. oktobrī ar numuru A/38674). Ar 2000. gada 20. novembra vēstulēm (D/55707 un D/55708) Komisija atgādināja Itālijai un Francijai par minēto lūgumu. Itālija atbildēja ar 2000. gada 7. decembra vēstuli (reģistrēta 2000. gada 13. decembrī ar numuru A/40512). Francija atbildēja ar 2000. gada 8. decembra vēstuli (reģistrēta 2000. gada 11. decembrī ar numuru A/40419). Lietas ir attiecīgi reģistrētas ar numuru NN22/2001 IR, NN 26/2001 IT un NN23/2001 FR.
- Procedūras saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu*
- (11) Ar 2001. gada 30. oktobra Lēmumiem C(2001) 3296, C(2001) 3300 un C(2001) 3295 Komisija saistībā ar atbrīvojumiem ir sākusi Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Minētie lēmumi ar 2001. gada 5. novembra vēstulēm (D/291995, D/291999 un D/292000) ir nosūtīti Īrijai, Itālijai un Francijai. Lēmumi 2002. gada 2. februārī ir publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* ⁽¹²⁾. Komisija ir saņēmusi šādus trešo pušu apsvērumus:
- a) no *Aughinish* ir saņemta 2002. gada 26. februāra vēstule (reģistrēta 2002. gada 1. martā ar numuru A/31598), kurā ir atsauce uz agrāk nosūtītu 2002. gada 24. janvāra vēstuli, un 2002. gada 1. marta vēstules (reģistrētas tajā pašā dienā ar numuru A/31617, A/31618 un A/31625);
- b) no Itālijas palīdzības saņēmēja *Eurallumina SpA* (tālāk tekstā – “*Eurallumina*”) ir saņemtas 2002. gada 28. februāra vēstules (reģistrētas 2002. gada 28. februārī un 2002. gada 4. martā attiecīgi ar numuru A/31559, A/31656 un A/31772);
- c) no Francijas palīdzības saņēmēja *Alcan Inc.* (tālāk tekstā – “*Alcan*”) ir saņemta 2002. gada 1. marta vēstule (reģistrēta 2002. gada 4. martā ar numuru A/31657);
- d) no Eiropas Alumīnija asociācijas (tālāk tekstā – “*EAA*”) ir saņemta 2002. gada 26. februāra vēstule (reģistrēta 2002. gada 1. martā ar numuru A/31598), kurā ir atsauce uz agrāk nosūtītu 2002. gada 24. janvāra vēstuli.
- (12) Visas trešās puses, izņemot *Alcan*, ir iesniegušas apsvērumus saistībā ar visām trim procedūrām. Ar 2002. gada 26. marta (D/51349) un 9. aprīļa (D/51555 un D/51559) vēstuli saņemtie apsvērumi ir nosūtīti Īrijai, Itālijai un Francijai.
- (13) Īrija ir iesniegusi apsvērumus attiecībā uz Komisijas lēmumu ar 2002. gada 8. janvāra vēstuli (reģistrēta 2002. gada 11. janvārī ar numuru SG(2002)A/490) pēc tam, kad ar 2001. gada 1. decembra faksu (reģistrēts 2001. gada 3. decembrī ar numuru A/39535) bija lūgusi pagarināt atbildes sniegšanas laiku un saņēmusi attiecīgu atļauju ar 2001. gada 7. decembra vēstuli (D/55104). Ar 2002. gada 18. februāra vēstuli (D/50686) Komisija ir lūgusi sniegt papildu informāciju. Īrija ir atbildējusi ar 2002. gada 26. aprīļa vēstuli (reģistrēta 2002. gada 29. aprīlī ar numuru A/33141) pēc tam, kad ar 2002. gada 19. marta faksu bija lūgusi pagarināt atbildes sniegšanas laiku.
- (14) Francija ir iesniegusi apsvērumus attiecībā uz Komisijas lēmumu ar 2002. gada 12. februāra vēstuli (reģistrēta 2002. gada 13. februārī ar numuru A/31100) pēc tam, kad ar 2001. gada 21. novembra vēstuli (reģistrēta 2001. gada 23. novembrī ar numuru A/39207) bija lūgusi pagarināt atbildes sniegšanas laiku un saņēmusi attiecīgu atļauju ar 2001. gada 29. novembra vēstuli (D/54945).
- (15) Itālija ir iesniegusi apsvērumus attiecībā uz Komisijas lēmumu ar 2002. gada 6. februāra vēstuli (reģistrēta 2002. gada 13. februārī ar numuru A/31091).

⁽¹¹⁾ Dokumenti ir atrodami www.wto.org. Pēdējais paziņojums ir datēts ar 2003. gada 15. decembri, tā atsauces numurs ir 03-6591 un apzīmējums G/SCM/N/95/EEC/Add.8.

⁽¹²⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

2. PASĀKUMU IZVĒRSTS APRAKSTS

- (16) Alumīnija oksīds ir balts pulveris, ko galvenokārt izmanto metāllietuvēs alumīnija ražošanai. To iegūst boksīta rūdas attīrīšanas procesā, kura pēdējais posms ir kalcinēšana. Vairāk nekā 90 % no kalcinētā alumīnija oksīda izmanto, lejot alumīniju. Atlikumu apstrādā tālāk un izmanto ķīmiskos preparātos. Vairākos lēmumos saistībā ar apvienošanos⁽¹³⁾ Komisija ir konstatējusi, ka pastāv divu dažādu produktu tirgi, proti, ir metalurģiski izmantojams alumīnija oksīds un ķīmiski izmantojams alumīnija oksīds. Salīdzinājumā ar metalurģiski izmantojamo alumīnija oksīdu ķīmiski izmantojamais alumīnija oksīds ir produkts ar daudz lielāku pievienoto vērtību. Kamēr metalurģiskā alumīnija oksīda tirgus aptver visu pasauli, ķīmiski izmantojamā alumīnija oksīda tirgus robežas nesniedzas tālāk par Eiropu.
- (17) Šis lēmums attiecas uz pasākumiem saistībā ar rūpnieciskās smagās dīzeļdegvielas pilnīgiem atbrīvojumiem no akcīzes nodokļa. Valsts tiesību akti paredz alumīnija oksīda ražošanā izmantojamās dīzeļdegvielas atbrīvojumus visā iesaistīto dalībvalstu teritorijā. Tomēr vismaz līdz Direktīvas 2003/96/EK piemērošanas sākumam Īrijai, Francijai un Itālijai bija jānodrošina, ka šo priekšrocību var izmantot tikai reģionos, kas nosaukti 1., 2. un 3. apsvērumā minētajos Padomes lēmumos. Ar Lēmumu 2001/224/EK atbrīvojumi bija atļauti līdz 2006. gada beigām. Iesaistītās dalībvalstis nav norādījušas, vai pēc 2006. gada vēlas pagarināt atbrīvojumu piemērošanas termiņu. Tā kā Direktīva 2003/96/EK neattiecas uz alumīnija oksīda ražošanā izmantojamo smago dīzeļdegvielu, šādam pagarinājumam nebūtu vajadzīga Padomes atļauja. Parasti piemērojamās akcīzes nodokļa likmes par smagās dīzeļdegvielas tonnu 1999. gadā Īrijā, Francijā un Itālijā ir bijušas attiecīgi 13,45 euro, 16,78 euro un 46,48 euro, tomēr abas pēdējās likmes kopš tā laika ir paaugstinātas.
- (18) Katrā iesaistītajā dalībvalstī ir tikai viens alumīnija oksīda ražotājs.
- (19) Īrijas atbrīvojuma saņēmējs ir *Aughinish*. Tas atrodas Šenonas reģionā un pašlaik pieder *Glencore* grupai – tā ir daudznozaru resursu grupa, kas pasaules līmenī darbojas kalnrūpniecības, metalurģijas, pārstrādes, apstrādes un tirdzniecības nozarē, izmantojot derīgos izrakteņus un metālus, energoproduktus un lauksaimniecības produktus. *Glencore* 2003. fiskālā gada apgrozījums ir bijis 54,700 miljoni ASV dolāru⁽¹⁴⁾.
- (20) Itālijas atbrīvojuma saņēmējs ir *Eurallumina*. Tas atrodas Sardīnijā. Kopš 1997. gada beigām *Eurallumina* darbojas kā kooperatīvs kopuzņēmums, kurā ietilpst *Comalco Ltd.* (56,2 %) un *Glencore* (43,8 %). *Comalco* noiets ir vairāk nekā 820 000 tonnas primārā alumīnija produktu gadā, un tā apgrozījums 2002. gadā ir bijis 256 miljoni ASV dolāru. Viena no tā četrām alumīnija lietuvēm atrodas Kopienā, proti, Apvienotajā Karalistē *Anglesey* salā. *Comalco* ir *Rio Tinto* grupas 100 % īpašumā esošs meituzņēmums, kas pasaules līmenī darbojas derīgo izrakteņu meklēšanas, ieguves un apstrādes jomā⁽¹⁵⁾. Sardīnijas rūpnīca ražo alumīnija oksīdu kopuzņēmuma dalībniekiem, kas to saņem proporcionāli sev piederošajām konsorcijs akcijām. Daļu no saražotā alumīnija oksīda (aptuveni 25 %) izmanto tuvīnajā *Alcoa* primārā alumīnija lietuvē, kuras vienīgais īpašnieks ir *Eurallumina*.
- (21) Francijas atbrīvojuma saņēmējs ir *Alcan*, kas 2003. gadā ir pārņēmis *Pechiney*, tostarp tā alumīnija oksīda pārstrādes rūpnīcu, kas atrodas Gardannas reģionā. *Alcan* ir otrs lielākais primārā alumīnija ražotājs pasaulē, un tā 2003. gada apgrozījums ir bijis 25 700 miljoni ASV dolāru⁽¹⁶⁾.
- (22) Par 1999. gadu ir pieejami šādi rādītāji:

	Aughinish	Eurallumina	Pechiney
Nodarbināto skaits	450	450	500
Saražotais metalurģiski izmantojamais alumīnija oksīds (tonnās)	1 396 000	897 761	280 000
Saražotais ķīmiski izmantojamais alumīnija oksīds (tonnās)	54 000	75 239	280 000
Alumīnija oksīda noiets (miljonos euro)	245	135	128
Smagās dīzeļdegvielas akcīzes nodoklis (euro par tonnu) (*)	13,46	46,48	16,78 (**)
(PVN uzkrājums)	(12,5 %)	(10 %)	(19,6 %)
Smagās dīzeļdegvielas patēriņš (tonnās)	336 000	262 114	32 047
Palīdzības summa (miljonos euro)	4,5	16,4	0,6

(*) Salīdzinājumam: ar Direktīvu 92/82/EEK noteiktā zemākā likme ir 13 euro par tonnu;

(**) Smagajai dīzeļdegvielai ar sēra saturu, kas nepārsniedz 2 %.

⁽¹³⁾ Skatīt, piemēram, Komisijas Lēmumu 2002/174/EK lietā COMP/M.1693 – *Alcoa/Reynolds* (OV L 58, 28.2.2002., 25. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Skatīt www.glencore.com

⁽¹⁵⁾ Skatīt www.eurallumina.com, www.comalco.com un www.riotinto.com

⁽¹⁶⁾ Skatīt www.alcan.com

- (23) Visi trīs uzņēmumi atrodas reģionos, kur ieguldījumiem var piešķirt reģionālo palīdzību: Gardannas un Šenonas reģionā ieguldījumiem var piešķirt palīdzību saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kamēr Sardīnijā ieguldījumiem var piešķirt palīdzību saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Līdz 1999. gada 31. decembrim Šenonas reģionā ieguldījumiem varēja piešķirt palīdzību saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

3. LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTĀ PAREDZĒTĀS PROCEDŪRAS SĀKŠANAS IEMESLI

- (24) Lēmumos par Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras sākšanu Komisija ir izteikusi šaubas attiecībā uz palīdzības saderību saskaņā ar Kopienas pamatnostādņem par valsts reģionālo palīdzību⁽¹⁷⁾, jo īpaši ņemot vērā šajās pamatnostādņēs iekļautos darbības palīdzības noteikumus.
- (25) Komisija ir apšaubījusi arī palīdzības saderību saskaņā ar Kopienas 1994.⁽¹⁸⁾ un 2001.⁽¹⁹⁾ gada pamatnostādņem par valsts palīdzību vides aizsardzībai.

4. TREŠO PUŠU APSVĒRUMI

Aughinish

- (26) *Aughinish* apgalvo, ka, pieņemot Lēmumu 2001/224/EK, Padome ir pilnīgi ņēmusi vērā valsts palīdzības aspektus un pienācīgi pārliecinājusies par to, ka atbrīvojumi nerada konkurences traucējumus un neiespaido iekšējā tirgus darbību.
- (27) Atbrīvojumu turpmāka piemērošana līdz 2006. gada 31. decembrim ir pamatota un ir būtisks ražotāja pastāvēšanas nosacījums.
- (28) Komisija nav ievērojusi pamatprasības, ko paredz Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽²⁰⁾.
- (29) *Aughinish* alumīnija oksīda ražotne atrodas mazattīstītā lauku apvidū. Ražotnes darbība dod svarīgu ieguldījumu reģiona ražošanā, nodarbinātībā un nodokļu ieņēmumos. Vairāk nekā puse no tonnāžas, ko transportē caur Šenonas upes grīvu, ir tieši saistīta ar *Aughinish*. No visiem Limerikas grāfistes iekasētajiem īpašuma nodokļiem aptuveni 20 % veido *Aughinish* maksājumi. Ik gadus ražotne par precēm un pakalpojumiem Īrijā tērē 70 miljonus euro, no kuriem 70 % ir vietēji tēriņi.

Ražotnes slēgšana ārkārtīgi nopietni ietekmētu vietējo tautsaimniecību.

- (30) Sākotnēji atbrīvojums tika uzskatīts par izšķirīgu konkurētspējas aspektu, ņemot vērā, ka reģionā nav nedz dabīgu enerģijas avotu, nedz smagajai dīzeļdegvielai alternatīvu kurināmā veidu, piemēram, dabasgāzes. Pašlaik *Aughinish* būvē pats savu vietēju siltuma un elektroenerģijas koģenerācijas staciju, kurā par kurināmo izmantos dabasgāzi. Galvenokārt saistībā ar gāzes un elektrības transportēšanai vajadzīgās infrastruktūras izveides aizkavēšanos *Aughinish* rīcībā līdz 2006. gadam nebūs smagajai dīzeļdegvielai alternatīvu kurināmā veidu. Bez atbrīvojuma ražotnes darbība nebūtu rentabla un, iespējams, to nāktos slēgt. Bez Īrijas sākotnējām garantijām *Aughinish* nebūtu ieguldījis līdzekļus nedz Īrijā, nedz vispār Kopienā.
- (31) Par atbrīvojumu 1983. gadā ir paziņots kā par valsts palīdzību, un tas ir uzskatāms par pastāvošu palīdzību Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta nozīmē.
- (32) Lēmumu 2001/224/EK, kas paredz atļaut atbrīvojumus līdz 2006. gada decembrim, Padome ir pieņēmusi vienprātīgi, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.
- (33) Komisijai jārespektē saņēmēju tiesiskā pašlāvība.
- (34) Ierosinot un pieņemot Lēmumu 2001/224/EK, Komisija un Padome jau ir novērtējusi pasākumus kā atbilstīgus no konkurences viedokļa. Tas izriet no lēmuma preambulas apsvērumiem un no 8. panta formulējuma Direktīvā 92/81/EEK, kas ir lēmuma pamatā.
- (35) Konkurences traucējumi nav radušies. Salīdzinot ar līdzīgām ražotnēm Eiropā un citur pasaulē, arī ar piešķirto atbrīvojumu *Aughinish* konkurences apstākļi joprojām ir neizdevīgi. Tā kā *Aughinish* ražo metalurģiski izmantojamo alumīnija oksīdu, tas nerada konkurences traucējumus attiecībā uz citām Eiropas rūpnīcām, kas ražo ķīmiski izmantojamo alumīnija oksīdu. Turklāt Vācijas ražotnē par kurināmo izmanto dabasgāzi, kam arī ir piešķirts atbrīvojums no akcīzes nodokļa, ko Vācija piemēro citiem rūpnieciskiem gāzes patērētājiem. Vēl būtiskāk ir tas, ka *Aughinish* nekad nav uzskatījis sevi par tiešu citu Kopienas alumīnija oksīda ražotāju konkurentu. Kopienas ražotāji drīzāk konkurē ar ražotājiem citur pasaulē, jo īpaši Austrālijā. Eiropai nav lētas gāzes, kas ir pieejama Austrālijā un citās valstīs. Degviela Kopienā ir dārgāka, jo spēkā ir prasība par kurināmo izmantot degvielu ar zemu sēra saturu, t.i., tas nedrīkst pārsniegt 3 %. Kopš 2003. gada 1. janvāra spēkā ir prasība izmantot degvielu, kurā sēra saturs nepārsniedz 1 %, un tas ir bijis par iemeslu vēl lielākam degvielas cenu un ražošanas izmaksu kāpumam.

⁽¹⁷⁾ OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.

⁽¹⁸⁾ OV C 72, 10.3.1994., 3. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

⁽²⁰⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

(36) *Aughinish* piemin arī Komisijas nekonsekvenci, atļaujot arī turpmāk piemērot virkni nodokļu atlaižu, kas citādi būtu jāmaksā saskaņā ar Vācijas ekoloģiskā nodokļa normām ⁽²¹⁾.

Eurallumina

(37) *Eurallumina* arī atsaucas uz tiesisko palāvību un paskaidro, ka, pamatojoties uz Lēmumu 2001/224/EK, ir uzņēmies virkni saistību un ieguldījis līdzekļus savā alumīnija oksīda ražotnē. Tā, piemēram, ir veikti pasūtījumi un tēriņi, lai uzstādītu jaunu alumīnija oksīda lādētāju un jaunu kodināšanas iekārtu ar nolūku paplašināt procesa rezultātā radušos nogulšņu uzkrājumu rezervuāru, kā arī lai pilnveidotu boksīta pārstrādes iekārtu un veiktu citus mazāka apjoma darbus. *Eurallumina* ir uzņēmies arī dažādas saistības pret vietējo sabiedrību.

(38) Bez atbrīvojuma ražotnes darbība nebūtu rentabla un to nāktos slēgt. Slēgšana nedz mainītu, nedz uzlabotu tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo visas pārējās Kopienas ražotnes strādā ar pilnu jaudu.

(39) Pieņemot Lēmumu 2001/224/EK, Padome ir pienācīgi ņēmusi vērā tautsaimniecības un konkurences aspektus. Kopš lēmuma pieņemšanas apstākļi nav mainījušies. Uz Līguma 93. pantu pamatotais speciālais tiesību akts prevalē pār procedūras vispārīgo tiesību aktu, kas pamatojas uz Līguma 87. un 88. pantu.

(40) Ja atbrīvojumu izskatītu vēlreiz, arī tad tas būtu uzskatāms par saderīgu ar Kopienas interesēm un valsts palīdzības noteikumiem. Atbrīvojums nav radījis konkurences traucējumus, un vienotā tirgus darbība nav iespaidota. Francijas un Īrijas ražotne izmanto līdzīga atbrīvojuma priekšrocības, Vācijas ražotne izmanto dabasgāzi, kas arī ir atbrīvota no akcīzes nodokļa, savukārt Spānijas un Grieķijas ražotnes konkurenci ar Sardīnijas ražotni nevar uzskatīt par nopietnu, jo lielāko daļu no abu minēto ražotņu produkcijas patērē tuvīnās alumīnija lietuves, bet atlikumu veido galvenokārt ķīmiski izmantojamais alumīnija oksīds ar atsevišķu tirgu. Grieķijas ražotne izmanto vietējo boksītu, tādēļ tai nav jāsedz izejmateriālu transportēšanas izmaksas. Spānijas ražotne nesen ir pārdota *Alcoa*, un var pamatot domāt, ka pirkuma cena atspoguļo piemērojamās akcīzes nodokļa likmes. Apvienotās Karalistes rūpnīca ražo tikai ķīmiski izmantojamo alumīnija oksīdu.

(41) Itālijas akcīzes nodoklis ir ļoti augsts, tas lielā mērā pārsniedz kā saskaņoto līmeni, tā arī citur Kopienā piemērojamos akcīzes nodokļus;

(42) Atbrīvojums tikai daļēji kompensē Sardīnijas ražotnes neizdevīgos konkurences apstākļus attiecībā uz pasaules tirgu.

(43) Ražotne atrodas nelabvēlīgā apgabalā, kur saskaņā ar valsts reģionālās palīdzības pamatnostādņu 4. punkta 16. apakšpunktu var piešķirt darbības palīdzību. Ražotnes atrašanās vieta liedz *Eurallumina* piekļuvi metānam (kas ir galvenā dabasgāzes sastāvdaļa), tādēļ tas ir spiests izmantot smago dīzeldegvielu. Tam nav iespēju koģenerēt siltumu un elektroenerģiju, kas samazinātu izmaksas par aptuveni 10 miljoniem euro gadā. Turklāt ar vides aizsardzību saistītie Itālijas tiesību akti uzņēmumam uzliek papildu izmaksas, kas gadā sasniedz aptuveni 8 miljonus euro.

(44) Ražotne ir izveidota pēc Itālijas iestāžu iniciatīvas ar Kopienas iesaisti. Sākotnēji tā ir izmantojusi apstiprinātu aizdevumu un palīdzības priekšrocības, bet tās turpmākā darbība ir attīstījusies, nesaņemot ievērojamu valsts palīdzību nedz no valsts iestādēm, nedz no Kopienas.

(45) Nesen uzņēmumā ir ieguldīti ievērojami līdzekļi, lai nodrošinātu atbilstību visstingrākajām normām un reģionālajiem vides standartiem.

(46) Tuvīnā *Alcoa* ražotne izmanto tikai *Eurallumina* alumīnija oksīdu, tādēļ alumīnija oksīda ražotnes slēgšana nozīmētu arī alumīnija ražotnes slēgšanu, un kopumā būtu zaudētas 1 900 darbavietas.

Alcan

(47) *Alcan* atsaucas uz pasaules mēroga konkurenci un atgādina, ka atbrīvojuma piešķiršanas pamatā ir bijuši ar ražošanas nozares energointensitāti saistīti apsvērumi.

(48) Ieguldījumiem ir ilgtermiņa raksturs, tie ir saistīti ar lielu kapitāla intensitāti un risku. Tādēļ ir vajadzīga stabila fiskālā un juridiskā situācija.

(49) *Alcan* ir iesaistījies ievērojamu ieguldījumu programmā vairāku gadu garumā. Pateicoties nepārtrauktajām pūlēm, kas ir pieliktas, lai modernizētu iekārtas un gatavotos nākotnei, ir izdevies saglabāt 500 tiešas darbavietas ekonomiski jutīgā reģionā. Lēmums 2001/224/EK nostiprina ražotnes pūles saglabāt tās konkurētspēju. Atbrīvojuma atcelšana vājinātu uzņēmuma darbību pasaules mēroga konkurences apstākļos, kuru ietekme jau pašlaik ir ļoti jūtama.

⁽²¹⁾ Komisijas lēmums lietā N 449/2001 – Vācija – Ekoloģiskā nodokļa reforma (OV C 137, 8.6.2002., 24. lpp.).

Eiropas Alumīnija asociācija

- (50) EAA noteikti vēršas pret jebkuriem pasākumiem, kas varētu negatīvi ietekmēt Kopienas alumīnija tirgu. Kopienas alumīnija oksīda ražotnes strādā ar pilnu jaudu. Lai arī no energoefektivitātes viedokļa šīs ražotnes ieņem pasaules līderpozīcijas, to ražošanas izmaksas salīdzinājumā ar citu rietumvalstu alumīnija oksīda ražotnēm ir augstākas. Atbrīvojumi tikai daļēji kompensē Eiropas ražotņu neizdevīgo situāciju, jo salīdzinājumā ar pasaules konkurentiem šo ražotņu izejmateriālu, transporta, enerģijas un vides standartu ievērošanas izmaksas ir augstākas. Eiropas alumīnija oksīda ražotāji pašlaik nespēj apmierināt Eiropas iekšējo pieprasījumu, un atbrīvojumu atcelšanas rezultātā pieaugtu imports no citiem pasaules reģioniem. Eiropas alumīnija ražotājiem neatliktu nekas cits, kā iegādāties alumīniju ārpus Eiropas, un līdz ar to primārās ražošanas piegādes vairs nebūtu tik drošas.

5. FRANCIJAS, ĪRIJAS UN ITĀLIJAS APSVĒRUMI*Francija*

- (51) Francija apgalvo, ka lēmums sākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru ir lieks un nav juridiski pamatots. Padomes lēmumu būtība un juridiskā nozīme nevar būt atkarīga no tā, vai šo lēmumu pamatā ir Līguma 88. panta 2. punkta trešā daļa vai Direktīva 92/81/EEK. Katrā ziņā Francija uzskata, ka atbrīvojums nav uzskatāms par valsts palīdzību Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (52) Pēc Francijas domām ir svarīgi, ka nav iesniegta neviena sūdzība par konkurences traucējumiem, lai gan atbrīvojumi ir bijuši spēkā 4 gadus.

Īrija

- (53) Īrija atgriežas pie atbrīvojuma vēstures un neatlaidīgi apgalvo, ka tas jāuzskata par pastāvošu palīdzību. Padomes lēmumos, tāpat kā ar tiem saistītajos Komisijas priekšlikumos, ir pienācīgi ņemti vērā konkurences aspekti. Turklāt līdz 1999. gadam Šenonas reģions ir ietilpis 1. mērķa reģionā. Jārespektē saņēmēju tiesiskā palāvība.
- (54) Īrijas valdība 1992. gadā ir lūgusi piemērot atkāpi no akcīzes nodokļa zemākās likmes, kā iemeslu minot to, ka ražotne atrodas salīdzinoši mazattīstītā apvidū un tās enerģijas avots ir smagā dīzeļdegviela, tādēļ tā nespēj konkurēt ar attiecīgajām ražošanas nozarēm citās valstīs, kur degvielai piemēro zemākas nodokļu likmes un, iespējams, izmanto dabasgāzi vai citus ar zemākiem nodokļiem apliekamus vai ar nodokļiem vispār neapliekamus enerģijas avotus.
- (55) Īrija ir apstiprinājusi, ka līdz 2002. gada oktobrim ir paredzēts pabeigt jaunas infrastruktūras izveidi, lai piegā-

dātu dabasgāzi Šenonas reģionam, un *Aughinish* plāno ieguldīt līdzekļus koģenerācijas stacijas izveidē, tādējādi mainot enerģijas avotu un izmantojot jaunās dabasgāzes piegādes.

Itālija

- (56) Itālija skaidro, ka Eurallumina katru gadu maksā 300 miljonus liru (150 000 euro) par piestātņu un molu izmantošanu savā atrašanās vietā. Eurallumina katru gadu maksā arī aptuveni 500 miljonus liru (250 000 euro) atkritumu nodokli (600 liru par sarkano dūņu tonnu). Turklāt kopš 1974. gada reģionālās iestādes ir aizliegus novadīt nogulsnes Vidusjūrā, kamēr Francijā un Grieķijā tas joprojām ir atļauts. Šā aizlieguma rezultātā Eurallumina ir radušās lielas izmaksas, kas sasniedz 6 000 miljonus liru (3 miljonus euro). Ievērojot striktās izmešu normas (attiecībā uz SO_x izmešiem tās ir par 25 % zemākas nekā valsts normas), uzņēmumam ir nācies ieguldīt līdzekļus jaunās atsērošanas tehnoloģijās, kas ir izmaksājušas 44 000 miljonus liru (22 miljonus euro) un kuru papildu darbības izmaksas katru gadu ir 6 000 miljoni liru (3 miljoni euro), ieskaitot amortizāciju. Lai gan ir veikti visi šie ieguldījumi, uzņēmumam joprojām katru gadu būs jāmaksā 1 100 miljoni liru (0,55 miljoni euro) izmešu nodoklis.

6. NOVĒRTĒJUMS

- (57) Kopš Komisijas lēmuma sākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru Kopienas enerģijas nodokļu sistēma ir ievērojami grozīta ar Direktīvu 2003/96/EK, tādēļ šis galīgais lēmums attiecas tikai uz laikposmu pirms Direktīvas 2003/96/EK piemērošanas sākuma, t.i., uz laikposmu pirms 2004. gada 1. janvāra.

6.1. Valsts palīdzības pastāvēšana līdz 2003. gada 31. decembrim

- (58) Līguma 87. panta 1. punkts nosaka, ka "ar kopējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".
- (59) Nav noliedzams, ka atbrīvojumus finansē no valsts līdzekļiem, jo valsts atsakās no zināmas naudas summas, ko tā citādi varētu iekasēt.
- (60) Atbrīvojumi no akcīzes nodokļa samazina viena svarīga ieguldījuma izmaksas, tādējādi dodot priekšrocības saņēmējiem, kas līdz ar to nonāk labvēlīgākā finansiālā situācijā nekā citu ražošanas nozaru vai reģionu uzņēmumi, kuri arī izmanto minerāļeļļas.

- (61) Iesniegtajos apsvērumos saņēmēji un Francija ir paiduši viedokli, ka atbrīvojumi nerada konkurences traucējumus un neiespaido vienotā tirgus darbību, jo īpaši tādēļ, ka Kopiena alumīnija oksīdu pārsvarā importē, Kopenas ražotājiem ir jākonkurē pasaules mērogā un tie atrodas neizdevīgā situācijā augsto enerģijas cenu dēļ, turklāt atbrīvojumu atcelšana neuzlabotu alumīnija oksīda tirgus situāciju Kopenas līmenī un tās rezultātā alumīnija ražošanas primāro resursu piegādes vairs nebūtu tik drošas. Apsvērumos ir apgalvots – konkurences traucējumu neesamību apstiprina fakts, ka neviens konkurents nav iesniedzis apsvērumus saistībā ar Komisijas lēmumu sākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Tomēr šie argumenti nekādi neietekmē 60. apsvērumā pausto novērtējumu. Gluži pretēji, tie apstiprina, ka akcīzes nodoklis ir pazemināts ar skaidru mērķi, proti, ar samazinātām izmaksām celt saņēmēju konkurētspēju attiecībā pret to konkurentiem. Komisija ir konstatējusi, ka alumīnija oksīdu ražo arī Grieķijā, Spānijā, Vācijā un Ungārijā (lai gan Ungārija ir dalībvalsts tikai kopš 2004. gada 1. maija).
- (62) Dalībvalstu starpā notiek tirdzniecība gan ar metalurģiski un ķīmiski izmantojamo alumīnija oksīdu, gan ar alumīniju, kura tirgus ir cieši saistīts ar alumīnija oksīda tirgu. Tādēļ var pieņemt, ka palīdzība ietekmē Kopenas iekšējo tirdzniecību un rada vai draud radīt konkurences traucējumus, lai arī lielu saražotā alumīnija oksīda daļu patērē tuvīnās alumīnija ražotnes.
- (63) Palīdzības pasākumi, kas nedod priekšroku *atsevišķiem* uzņēmumiem, nepieder pie 87. panta 1. punktā nosauktās valsts palīdzības, un nepastāvot selektivitātes kritērijiem, ir uzskatāmi par vispārēja rakstura pasākumiem. Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas tiesu praksi vispārēja rakstura pasākumiem ir jābūt vienādā mērā faktiski pieejamiem ikvienam uzņēmumam, un praksē to apjomu nedrīkst samazināt, piemēram, izmantojot valsts rīcības brīvību saistībā ar palīdzības piešķiršanu vai citus faktorus, kas ierobežo pasākumu praktisko ietekmi. Komisija cita starpā ir izskaidrojusi vispārēja rakstura pasākumu jēdzienu personāla darba dokumentā, kas 2002. gada 14. novembrī ir apspriests Padomes darba grupas sanāksmē. Darba dokumentā ir skaidrots arī, kādos apstākļos palīdzību fiskālu pasākumu formā var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Tieša atsaucē uz Padomes darba grupas 2002. gada 14. novembra sanāksmē sniegtajiem skaidrojumiem ir atrodama Padomes 2003. gada 27. oktobra sanāksmes protokolā – šajā sanāksmē ir pieņemta Direktīva 2003/96/EK. Apskatāmais gadījums tomēr attiecas uz atbrīvojumiem, kas ir piešķirti tikai alumīnija oksīda ražošanas uzņēmumiem, un katrā dalībvalstī faktiski ir tikai viens uzņēmums, kas izmanto konkrēto atbrīvojumu priekšrocības: *Aughinish* Šenonas reģionā, *Eurallumina* Sardīnijā un *Alcan* Gardannā. Kamēr Padomes lēmumi bija saistoši, atbrīvojumi ir bijuši reģionāli selektīvi, jo saskaņā ar minētajiem lēmumiem atbrīvojumi attiecas tikai uz atsevišķiem reģioniem, un potenciālie investori, kas būtu vēlējušies ieguldīt līdzekļus alumīnija oksīda ražošanā citos reģionos, nevarēja cerēt uz līdzīgiem atbrīvojumiem. Reģionu izvēlei nav nekāda sakara ar iesaistīto valstu nodokļu sistēmas iekšējo loģiku.
- (64) Pirms Direktīvas 2003/96/EK piemērošanas sākuma saskaņā ar Kopenas tiesību prasībām dalībvalstīm minerāleļļas principā bija jāapliek ar akcīzes nodokli, lai konkrētus atbrīvojumus, kas attiektos uz īpašiem ražojumiem un īpašiem reģioniem, nevarētu uzskatīt par attaisnojamiem sistēmas būtības un vispārējās struktūras dēļ. Argumenti, ko Īrija, Francija un Itālija izmanto, lai attaisnotu tikai ar alumīnija oksīda ražošanu saistītos atbrīvojumus, izriet no tirgus situācijas un alumīnija oksīda ražošanas apstākļiem konkrētajos reģionos. Šie argumenti nav saistīti ar attiecīgo valstu nodokļu sistēmas būtību un loģiku, ņemot vērā, ka šīm sistēmām bija jāatbilst Kopenas tiesību prasībām. Tātad nevar pamatot teikt, ka pirms Direktīvas 2003/96/EK piemērošanas sākuma piešķirtie atbrīvojumi izriet no sistēmas būtības un vispārējās struktūras, un tie ir uzskatāmi par valsts palīdzību 87. panta 1. punkta nozīmē.
- 6.2. Palīdzība ir jauna, nevis pastāvoša palīdzība**
- (65) Francijas un Itālijas piešķirtā palīdzība nav uzskatāma par pastāvošu palīdzību Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta nozīmē, bet Īrijas piešķirtā palīdzība ir uzskatāma par pastāvošu palīdzību tikai līdz zināmāi robežai. Pirmkārt, palīdzības pasākumi nav pastāvējuši, pirms iesaistītajās dalībvalstīs ir stājies spēkā Līgums. Francijas un Itālijas gadījumā tas ir pilnīgi skaidrs. Savukārt Īrijā palīdzība nav piešķirta pirms pievienošanās ES. Īrijas Rūpnieciskās attīstības pārvalde (IDA) 1970. gadā ir rakstījusi *Alcan*, ka tolaik spēkā esošie tiesību akti paredz sekojošo: “a) ar nodokli neapliek importētas.. darbības piegādes; b) no valsts nodokļa atbrīvo pārstrādei un eksportam domātus izejmateriālus”. Vēstulē tālāk ir paskaidrots (bez pasvītrojuma): “Lai gan nevaru oficiāli apsolīt, ka tiesību akti netiks grozīti, tomēr esmu pārliecināts, ka, ņemot vērā eksporta būtisko ietekmi uz Īrijas tautsaimniecību, pārredzamā nākotnē nav iespējami tiesību aktu grozījumi, kas varētu nākt par sliktu Alcan projektam”. Turpinājumā IDA šajā sakarā uzsver Īrijas valdības reputāciju. Šādu formulējumu nedrīkst jaukt ar oficiālu saistību uzņemšanos. Ar 1974. gada 14. janvāra vēstuli, t.i., pēc Īrijas pievienošanās ES, ir sniegti turpmāki apliecinājumi. Tomēr pēc pievienošanās 1970. gadā spēkā esošās nodokļu atlaides ir ievērojami

mainītas vai pat atceltas, un 1980. gadā 1,53 īru mārciņas bija zemākā likme, ko vajadzēja maksāt par hektolitru smagās dīzeļdegvielas, kuru izmanto citiem nolūkiem, nevis kā motorizētu transportlīdzekļu motordegvielu. Pašreizējais alumīnija oksīda ražošanā izmantojamās smagās dīzeļdegvielas atbrīvojums no akcīzes nodokļa, kurš pēc būtības, formas un piemērošanas jomas ievērojami atšķiras no 1970. gadā spēkā esošā tiesiskā regulējuma, ir ieviests tikai ar 1983. gada 12. maija rīkojumu un ir piemērojams tikai degvielai, kas ir importēta vai piegādāta no pārstrādes rūpnīcām vai muitas noliktavām, sākot ar 1983. gada 13. maiju. Tāpat atbrīvojums ir ieviests krietni pēc dienas, kad Īrijā ir sāka Līguma piemērošana. Turklāt ar 1983. gada 6. maija vēstuli Īrija ir piekritusi Komisijas argumentiem, ar kuriem ir pamatots pienākums paziņot par šo palīdzību.

(66) Otrkārt, ne Komisija, ne Padome nekad nav atļāvušas šos pasākumus saskaņā ar valsts palīdzības noteikumiem.

(67) Treškārt, palīdzību nevar uzskatīt par atļautu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 6. punktu. Francija un Itālija par pasākumiem vispār nav paziņojušas. Ar 1983. gada 6. maija vēstuli Īrija ir apstiprinājusi, ka palīdzības pasākuma īstenošana ir tikko sāta un ka tās vēstuli Komisijai var uzskatīt par paziņošanu saskaņā ar Līguma 93. panta 3. punktu [pašreizējo 88. panta 3. punktu]. Tomēr Īrija nav Komisijai nosūtījusi oficiālu iepriekšēju paziņojumu par nodomu piešķirt palīdzību, kā to prasa Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 6. punkts. Gluži pretēji, pasākums ir stājies spēkā tikai nedēļu pēc 1983. gada 6. maija vēstules, kurā Komisija bija aicināta uzskatīt palīdzību par paziņotu. Tādēļ pēc Komisijas domām, palīdzība jāuzskata par nelikumīgu palīdzību Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) punkta nozīmē. Arī Francijas un Itālijas palīdzības pasākumi ir stājušies spēkā, negaidot Komisijas piekrišanu un pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu. Saistībā ar šādu palīdzību dalībvalstis nevar atsaukties uz noteikumiem, ko paredz Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 6. punkts. Lai gan Regula (EK) Nr. 659/1999 ir stājies spēkā tikai 1999. gadā, līdzīgi noteikumi ir piemēroti jau iepriekš saskaņā ar Tiesas tiesu praksi⁽²²⁾.

(68) Ceturtkārt, palīdzību tikai daļēji var uzskatīt par pastāvošu palīdzību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 15. pantu. Saskaņā ar šo pantu uz Komisijas tiesībām piedzīt palīdzību attiecas desmit gadu noilguma periods, kas

sākas dienā, kad nelikumīgā palīdzība ir piešķirta. Francijas un Itālijas gadījumā šis periods ir pārtraukts ar Komisijas 1998. gada 29. maija un 1998. gada 2. jūnija vēstuli⁽²³⁾. Īrijas gadījumā šis periods ir pārtraukts ar Komisijas 2000. gada 17. jūlija vēstuli. Tas nozīmē, ka tikai Īrijas atbrīvojumu, ciktāl tas attiecas uz laikposmu pirms 1990. gada 17. jūlija, var uzskatīt par pastāvošu palīdzību.

(69) Visbeidzot, šajā gadījumā nav piemērojams Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta v) apakšpunkts.

(70) Tādējādi uz Francijas un Itālijas atbrīvojumiem neattiecas neviens no Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punktā paredzētajām situācijām, un šī palīdzība jāuzskata par jaunu palīdzību. Īrijas atbrīvojums jāuzskata par jaunu palīdzību tikai, sākot ar 1990. gada 17. jūliju. Tādēļ Komisijai ir pienākums, un tā ir kompetenta novērtēt jaunās palīdzības saderību ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 88. pantu. Nedz 1., 2. un 3. apsvērumā minētie Padomes lēmumi, nedz Direktīvas 92/81/EEK un 2003/96/EK, kas attiecas tikai uz nodokļu saskaņošanu, šo pienākumu un kompetenci nemazina. Šie tiesību akti nevar ietekmēt saderības novērtējumu, kura pamatā ir Līguma 87. panta 2. un 3. punktā minētie kritēriji.

6.3. Līdz 2003. gada 31. decembrim piešķirtās jaunās palīdzības saderība

6.3.1. Saderība saskaņā ar noteikumiem par palīdzību vides aizsardzībai

(71) Komisija ir pārbaudījusi, vai Īrijas, Francijas un Itālijas piešķirto jauno palīdzību var uzskatīt par izņēmumu attiecībā uz 87. panta 1. punktā minēto neatļauto palīdzību, jo īpaši saskaņā ar noteikumiem par palīdzību vides aizsardzībai. Pēc 2001. gada 3. februāra piešķirtā palīdzība jāvērtē saskaņā ar Komisijas 2001. gada pamatnostādņem par valsts palīdzību vides aizsardzībai, ievērojot šo pamatnostādņu 82. punkta a) apakšpunktu. Laikposmā no 1994. gada 10. marta līdz 2001. gada 3. februārim piešķirtā palīdzība jāvērtē saskaņā ar Komisijas 1994. gada pamatnostādņem par valsts palīdzību vides aizsardzībai. Uz laikposmu pirms 1994. gada 10. marta attiecas Komisijas prakse, kas lielā mērā ir kodificēta pamatnostādņēs.

⁽²²⁾ Skatīt lietu 120/73 *Lorenz* [1973] ECR 1471 un lietu C-99/98 *Austrija pret Komisiju* [2001] ECR I-1101.

⁽²³⁾ Skatīt vēl nepublicēto 2005. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-276/03 *P Scott pret Komisiju*.

- (72) Saskaņā ar 3. sadaļas 4. punktu 1994. gada pamatnostādņēs par valsts palīdzību vides aizsardzībai darbības palīdzība ir atļaujama tikai izņēmuma gadījumā, ja to piešķir, lai kompensētu ražošanas papildu izmaksas salīdzinājumā ar tradicionālām izmaksām. Turklāt “*var atļaut jaunu vides nodokļu pagaidu atlaides gadījumos, kad ir jākompensē konkurētspējas zudums, jo īpaši starptautiskā mērogā. Cits vērā ņemams faktors ir iesaistīto uzņēmumu veicamie atbildes pasākumi to radītā piesārņojuma mazināšanai.*” Apskatāmie pasākumi, pirmkārt, neaprobežojas ar ražošanas papildu izmaksām. Otrkārt, tiem nav pagaidu vai degressīvs raksturs. Turklāt atbrīvojumi nav tieši atkarīgi no citiem pasākumiem, ko saņēmēji veic, lai mazinātu to radīto piesārņojumu un jo īpaši enerģijas patēriņu. Tādēļ jāsecina, ka palīdzību nevar atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu nedz saskaņā ar 1994. gada pamatnostādņēm, nedz ar Komisijas praksi pirms 1994. gada 10. marta.
- (73) Noteikumi, kas attiecas uz visu darbības palīdzību nodokļu samazinājuma vai atbrīvojumu veidā laikposmā pēc 2001. gada 3. februāra, ir izklāstīti no 47. līdz 52. punktam E.3.2. sadaļā 2001. gada pamatnostādņēs par valsts palīdzību vides aizsardzībai. Sākotnēji minerāleļļām uzliekamais akcīzes nodoklis nebija paredzēts kā vides politikas instruments. Tomēr, lai kādu nodokli varētu uzskatīt par vides nodokli, ar nodokli apliekamajai bāzei ir jābūt ar skaidri izteiktu negatīvu ietekmi uz vidi⁽²⁴⁾. Tā kā minerāleļļu izmantošanai piemīt skaidri izteikta negatīva ietekme uz vidi, minerāleļļām uzliekamo akcīzes nodokli var uzskatīt par vides nodokli.
- (74) Visās trīs dalībvalstīs, kas ir šā lēmuma adresāti, pirms apskatāmo atbrīvojumu ieviešanas ir pastāvējuši minerāleļļu akcīzes nodokļi, tādēļ saskaņā ar 51. punkta 2. apakšpunktu 2001. gada pamatnostādņēs par valsts palīdzību vides aizsardzībai tie jāuzskata par pastāvošiem nodokļiem. Tomēr akcīzes nodokļiem ir atzīstama pozitīva ietekme uz vides aizsardzību 51. punkta 2. apakšpunkta a) daļas nozīmē, jo tie lielā mērā rosina ražotājus samazināt minerāleļļu patēriņu. Apskatāmajiem akcīzes nodokļiem sākotnēji, iespējams, nav bijis izteikts vides aizsardzības mērķis, un lēmumi par atbrīvojumiem, jo īpaši Īrijas un Itālijas gadījumā, ir pieņemti pirms daudziem gadiem – katrā ziņā visās trīs dalībvalstīs tie ir pieņemti krietnu laiku pirms 2001. gada vides aizsardzības palīdzības pamatnostādņu piemērošanas sākuma. Šajā situācijā var uzskatīt, ka lēmumi par atbrīvojumiem ir pieņemti vienlaikus ar akcīzes nodokļa ieviešanu. Tādējādi saskaņā ar pamatnostādņu 51. punkta 2. apakšpunktu šajā lēmumā vērtējamajiem atbrīvojumiem var piemērot 51. punkta 1. apakšpunktā izklāstītos noteikumus.
- (75) Iesniegtajos apsvērumos palīdzības saņēmēji apgalvo, ka apmaiņā pret atbrīvojumiem ir veikuši svarīgus ar vides aizsardzību saistītus ieguldījumus. Tomēr nav faktu, kas apliecinātu, ka starp attiecīgajām dalībvalstīm un saņēmējiem būtu noslēgti jebkādi nolīgumi, ar kuriem saņēmēji apņemtos sasniegt vides aizsardzības mērķus tajā laikposmā, kad ir spēkā atbrīvojumi. Nav arī faktu, kas apliecinātu, ka nodokļu samazinājums ir atkarīgs no nosacījumiem, kam ir tādas pašas sekas kā iepriekšminētajiem nolīgumiem vai saistībām. Turklāt izskatās, ka ar vides aizsardzību saistītie ieguldījumi nesniedzas tālāk par atbilstīgā tiesiskā regulējuma ieviešanu un no komerciāla redzesviedokļa īstenojamu un ekonomisku rīcību. Rezultātā nav izpildīti nosacījumi, kas ļauj piemērot 2001. gada vides aizsardzības palīdzības pamatnostādņu 51. punkta 1. apakšpunkta a) daļu, un šajā gadījumā var piemērot tikai 51. punkta 1. apakšpunkta b) daļas noteikumus.
- (76) Laikposmā līdz 2003. gada 31. decembrim atbrīvojumi attiecas uz Kopienas nodokli, proti, nodokli, kas ir saskaņots, pamatojoties uz Direktīvu 92/82/EK. Tādēļ ir piemērojams 2001. gada vides aizsardzības palīdzības pamatnostādņu 51. punkta 1. apakšpunkta b) daļas pirmais ievilkums. Saskaņā ar šo noteikumu samazinājumu var atļaut, ja summa, ko faktiski maksā palīdzības saņēmēji, pēc samazinājuma saglabājas lielāka par Kopienas minimumu. Taču visi apskatāmie atbrīvojumi ir pilnīgi atbrīvojumi. Ņemot vērā pozitīvo ietekmi uz vides aizsardzību, ko rada šā lēmuma 73. apsvērumā minētais nodoklis, apskatāmos pasākumus var uzskatīt par saderīgiem ar kopējo tirgu tikai tiktāl, ciktāl palīdzības saņēmēji maksā likmi, kas ir augstāka par Direktīvā 92/82/EK noteikto zemāko Kopienas likmi, kura attiecīgajā laikposmā ir bijusi 13 euro par 1 000 kg. Tādēļ par saderīgiem var uzskatīt tikai nodokļu atbrīvojumus, kas pārsniedz 13,01 euro likmi, bet atbrīvojumi līdz 13,01 euro līmenim veido nesaderīgu palīdzību.
- (77) Pretēji *Aughinish* apgalvojumiem šis novērtējums nav pretrunā Komisijas lēmumam saistībā ar Vācijas ekoloģisko nodokli⁽²⁵⁾, kur Komisija ir piemērojusi tos pašus 2001. gada pamatnostādņēs par valsts palīdzību vides aizsardzībai iekļautos kritērijus, ko šajā gadījumā. Oficiālās procedūras laikā izvirzītie dalībvalstu, palīdzības saņēmēju un EAA izvirzītie argumenti, jo īpaši argumenti par to, ka nepastāv konkurences traucējumi, neņem vērā apmaiņu, kas notiek starp alumīnija oksīda un alumīnija ražošanas nozari, un neietekmē šo secinājumu saskaņā ar pamatnostādņēm par palīdzību vides aizsardzībai.

⁽²⁴⁾ Paziņojums par vides nodokļiem un nodevām vienotajā tirgū (KOM(97) 9 gala redakcija, 26.3.1997.)

⁽²⁵⁾ Skatīt 21. zemspītras piezīmi.

6.3.2. *Jaunās palīdzības saderība saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu*

- (78) Saistībā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, proti, palīdzību, kas veicina tautsaimniecības attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs, Komisija ir konstatējusi, ka uz tā laikposma pēdējo daļu, kad ir piešķirti atbrīvojumi, attiecas Komisijas 1998. gada pamatnostādnes par valsts reģionālo palīdzību. Šo pamatnostādņu 4. punkta 15. apakšpunktā ir teikts – darbības palīdzību izņēmuma kārtā var piešķirt apgabalos, kas atbilst Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētajam izņēmumam, ar noteikumu, ka to attaisno palīdzības ieguldījums reģionālajā attīstībā un tās raksturs, bet palīdzības apjoms ir proporcionāls salīdzinājumā ar nepilnībām, kuru mazināšanai tā ir domāta. Nepilnību pastāvēšana un to svarīgums jāpierāda pašām dalībvalstīm. Saskaņā ar pamatnostādņu 4. punkta 17. apakšpunktu darbības palīdzībai jābūt ierobežotai laika ziņā, un tā progresīvi jāsamazina. Apskatāmajā gadījumā šie nosacījumi nav ievēroti.
- (79) Gardanna nav Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētajam izņēmumam atbilstīgs reģions, tādēļ šis izņēmums Francijas atbrīvojumam nav piemērojams. Sardīnija ir Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētajam izņēmumam atbilstīgs reģions. Šenonas reģions ir bijis Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētajam izņēmumam atbilstīgs reģions tikai līdz reģionālās kartes pārmaiņām 1999. gadā. Kā pārejas perioda pasākums reģionāla darbības palīdzība šajā reģionā izņēmuma kārtā būtu pieļaujama līdz 2001. gada beigām.
- (80) Lēmumos, ar kuriem Komisija ir sākusī Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru⁽²⁶⁾, Komisija ir paudusi šaubas par palīdzības saderību ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Itālijas un Īrijas iestādes nav sniegušas nevienu argumentu, kas varētu kļiedēt Komisijas šaubas. Tās nav pierādījušas nedz īpašu nepilnību pastāvēšanu, nedz arī novērtējušas to nozīmi, lai pamatotu darbības palīdzības piešķiršanu. Augstām enerģijas cenām un jo īpaši trešo valstu importa radītai konkurencei nav reģionāls raksturs. Arī tad, ja dabasgāzes pieejamības trūkums būtu īpaša iesaistīto reģionu nepilnība, kas gan vēl ir jāpierāda, Īrija un Itālija nav novērtējušas nevienu nepilnības nozīmi, lai pamatotu palīdzības apjomu. Itālijas tiesiskā regulējuma prasības, kas saskaņā ar Eurallumina apsvērumiem rada papildu izmaksas, var daļēji uzskatīt par reģionālu faktoru, jo Sardīnija ir pasludināta par paaugstināta riska vides krīzes reģionu, bet kopumā tās nevar uzskatīt par īpašu reģiona nepilnību. Katrā ziņā apskatāmie atbrīvojumi, pēc visa spriežot, šajā gadījumā nav ierobežoti laika ziņā un netiek progresīvi samazināti, kā to prasa pamatnostādnes.

Tādējādi palīdzību nevar atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu, pamatojoties uz argumentu, ka tā veicina atsevišķu apgabalu attīstību.

- (81) Tas pats attiecas uz laikposmu pirms Kopienas valsts reģionālās palīdzības pamatnostādņu piemērošanas sākuma. Jo īpaši jāatzīmē Īrijas 1983. gadā rakstītais, proti, Īrija ir apņēmusies nodrošināt pilnīgu to limitu ievērošanu, ko paredz 1978. gada Reģionālās palīdzības sistēmu koordinācijas principi⁽²⁷⁾. Skaidrs, ka minētajā dokumentā izklāstītie noteikumi nevar attaisnot nepārtrauktas palīdzības piešķiršanu līdz 90. gadiem, turklāt Īrija nav iesniegusi nekādus pārraudzības ziņojumus, kur būtu redzams, ka palīdzības apjoms ir palicis zemāks par tolaik piemērojamo palīdzības intensitāti. Piedevām šie noteikumi apstiprina Komisijas negatīvo nostāju saistībā ar darbības palīdzības saderību ar kopējo tirgu. Turklāt pieņemot 1998. gada pamatnostādnes par valsts reģionālo palīdzību, Komisija vienlaikus ir ieteikusi atbilstīgos pasākumus, kas dalībvalstīm būtu jāveic, lai panāktu valsts pasākumu saskaņu ar jaunajiem noteikumiem, un aicinājusi dalībvalstis iesniegt visu arī turpmāk spēkā esošo pasākumu sarakstu. Šajos sarakstos nav iekļauts neviens no pasākumiem, uz ko attiecas šis lēmums.

6.3.3. *Jaunās palīdzības saderība saskaņā ar citiem noteikumiem*

- (82) Komisija ir novērtējusi, vai uz jauno palīdzību attiecas Līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētie izņēmumi.
- (83) Līguma 87. panta 2. punktā paredzētos izņēmumus var izmantot par pamatu, lai novērtētu palīdzības saderību ar kopējo tirgu. Tomēr apskatāmajai palīdzībai nav sociāls raksturs, un tā nav piešķirta individuāliem patērētājiem; tā nav palīdzība, ko sniedz, lai atļūdinātu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi; tā nav arī palīdzība, ko sniedz, lai kompensētu saimnieciskās grūtības, ko radījuši Vācijas sadalīšana. Tātad Līguma 87. panta 2. punkts šajā gadījumā nav piemērojams.
- (84) Līguma 87. panta 3. punkta b) un d) apakšpunktā paredzētie izņēmumi, kas attiecas uz projektiem visas Eiropas interesēs vai nopietnu traucējumu novēršanu kādas dalībvalsts tautsaimniecībā, kā arī uz kultūras un kultūras mantojuma saglabāšanas veicināšanu, acīmredzami neatiecas uz apskatāmo gadījumu. Īrija, Itālija un Francija nav pūlējušas pamatot palīdzības piešķiršanu, izmantojot kādu no šiem argumentiem.

⁽²⁶⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

⁽²⁷⁾ OV C 31, 3.2.1979.

(85) Attiecībā uz Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta pirmo daļu, proti, palīdzību, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību attīstību, ir redzams, ka apskatāmajai palīdzībai nav tādu mērķu kā pētniecība un attīstība, mazo un vidējo uzņēmumu veikti ieguldījumi, saņēmēju glābšana vai pārstrukturizācija, vai citi mērķi, kas atbilstu šā noteikuma piemērošanai un ļautu Komisijai atzīt palīdzību par saderīgu. Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta otrā daļa, proti, palīdzība, kas veicina atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, attiecas uz Gardannas atrašanās vietu, bet neļauj dalībvalstīm piešķirt darbības palīdzību (skatīt 4. punkta 15. apakšpunktu pamatnostādnēs par valsts reģionālo palīdzību).

(86) Nav citu iemeslu, lai atzītu palīdzību saderīgu ar kopējo tirgu, tādēļ vienīgā palīdzības daļa, ko var uzskatīt par saderīgu, ir 76. apsvērumā minētā palīdzības daļa, kas atbilst pamatnostādnēm par valsts palīdzību vides aizsardzībai.

6.4. Sākotnējs pasākumu novērtējums laikposmā kopš 2004. gada 1. janvāra

(87) Kopš Direktīvas 2003/96/EK piemērošanas sākuma 2004. gada 1. janvārī gadījumi, kad energoproduktus izmanto divējādi un izmanto citiem nolūkiem, nevis kā degvielu, kā arī mineraloģiskie procesi paliek ārpus šīs direktīvas darbības jomas, un šādu lietojumu aplikšana vai neaplikšana ar nodokļiem ir atstāta dalībvalstu ziņā. Šādus energoproduktu lietojumu atbrīvojumus var uzlūkot kā vispārējus pasākumus, kas nav uzskatāmi par valsts palīdzību gadījumos, kad tie atbilst valsts nodokļu sistēmas būtībai un loģikai. Direktīvas 2003/96/EK preambulas 22. apsvērumā ir teikts: "Kopienas noteikumiem noteikti būtu jāattiecas uz energoproduktiem, ja tos izmanto par kurināmo vai motordegvielu. Tādēļ nodokļu sistēmas būtībai un loģikai jābūt tādai, lai noteikumu jomā neieklāutu energoproduktu divējādu izmantošanu un izmantošanu citiem nolūkiem, nevis kā degvielu, kā arī mineraloģiskos procesus".

(88) Turklāt, pieņemot Direktīvu 2003/96/EK, Padome un Komisija ir kopīgi paziņojušas ⁽²⁸⁾: "Kopienas noteikumiem noteikti būtu jāattiecas uz energoproduktiem, ja tos izmanto par kurināmo vai motordegvielu. Var uzskatīt, ka nodokļu sistēmas būtībai un loģikai jābūt tādai, lai noteikumu jomā

neieklāutu energoproduktu divējādu izmantošanu un izmantošanu citiem nolūkiem, nevis kā degvielu, kā arī mineraloģiskos procesus. Tādā gadījumā dalībvalstis var veikt pasākumus attiecībā uz katra šāda lietojuma aplikšanu vai neaplikšanu ar nodokļiem vai piemērot pilnīgu vai daļēju nodokli. Tādai pašai attieksmei jābūt pret līdzīgā veidā izmantojamo elektroenerģiju. Šādi vispārējās sistēmas izņēmumi vai diferenciāta pieeja sistēmas robežās, ko attaisno sistēmas būtība un vispārējā struktūra, nav uzskatāmi par valsts palīdzību".

(89) Tomēr 63. apsvērumā pieminētajā Komisijas personāla darba dokumentā ir ne vien izskaidrots vispārējo pasākumu jēdziens, bet arī teikts, ka "direktīvas projektā par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem ir atrodami daudzi varianti, tādēļ nav iespējams iepriekš noteikt, vai veids, kādā dalībvalstis tos īsteno, būs uzskatāms par valsts palīdzību 87. panta nozīmē". Direktīvas 2003/96/EK preambulas 32. apsvērumā un 26. panta 2. punktā dalībvalstīm ir attiecīgi atgādināts pienākums paziņot Komisijai par valsts palīdzību atbilstīgi Līguma 88. panta 3. punktam.

(90) Šajā konkrētajā gadījumā Komisija šaubās, vai arī pēc Direktīvas 2003/96/EK stāšanās spēkā apskatāmie atbrīvojumi saskan ar valsts sistēmu būtību un loģiku. Atbrīvojumi šķiet ļoti selektīvi, un tos piemēro tikai smagajai dīzeļdegvielai, ko izmanto viena konkrēta produkta – alumīnija oksīda – ražošanā. Turklāt katrs atbrīvojums faktiski dod priekšrocības tikai vienam atsevišķam uzņēmumam un attiecas uz atsevišķu, konkrētā reģionā izvietotu ražotni. Šādā kontekstā joprojām var domāt, ka attiecīgie pasākumi ir uzskatāmi par valsts palīdzību.

(91) Lai šādā gadījumā varētu novērtēt apskatāmo pasākumu saderību ar kopējo tirgu, ir jāņem vērā arī jaunā juridiskā situācija, kas ir izveidojusies līdz ar Direktīvas 2003/96/EK piemērošanu. Tā kā gadījumi, kad energoproduktus izmanto divējādi un izmanto citiem nolūkiem, nevis kā degvielu, kā arī mineraloģiskie procesi paliek ārpus saskaņotiem Kopienas pasākumiem, tad ievērojot 51. punkta 1. apakšpunkta b) daļas otro ievilkumu 2001. gada pamatnostādnēs par valsts palīdzību vides aizsardzībai, atbrīvojumi tagad attiecas uz valsts nodokļiem, ko uzliek, nepastāvot Kopienas nodokļiem. Šis noteikums paredz, ka palīdzības saņēmējiem tomēr ir jāmaksā ievērojama daļa no valsts nodokļa. Tas jādara, lai mudinātu uzņēmumus uzlabot vides aizsardzību. Tas

⁽²⁸⁾ Addendum au projet de process verbal, 14140/03, 24.11.2003., <http://register.consilium.eu.int/pdf/fr/03/st14/st14140-ad01.fr03.pdf>

izriet no pamatnostādņu 51. punkta 1. apakšpunkta b) daļas pirmā ievilkuma formulējuma, kas ļauj samazināt saskaņotos nodokļus, ja summa, ko faktiski maksā saņēmēji, saglabājas lielāka par Kopienas minimumu, "lai mudinātu uzņēmumus uzlabot vides aizsardzību". Tas attiecas arī uz gadījumiem, kad valsts nodokļi – kā Itālijas gadījumā – ir ievērojami augstāki par salīdzināmiem (atsevišķu) citu dalībvalstu nodokļiem. Komisijas praksē ir noskaidrojies, ka kopumā ņemot, par ievērojamu daļu var uzskatīt 20 % vai Kopienas zemāko likmi, kas attiecas uz energoproduktu lietojumiem, kuri ietilpst Direktīvas 2003/96/EK darbības jomā (15 euro par tonnu) – atkarībā no tā, kura no šīm summām ir mazāka⁽²⁹⁾. Tādēļ pašlaik Komisija uzskata, ka tikai to atbrīvojumu, kas pārsniedz 20 % no valsts nodokļa vai 15 euro par tonnu – atkarībā no tā, kura no šīm summām ir mazāka – var uzskatīt par saderīgu; atbrīvojums līdz 20 % līmenim vai līdz 15 euro par tonnu tādā gadījumā būtu uzskatāms par nesaderīgu palīdzību.

- (92) Dalībvalstīm un ieinteresētajām pusēm nav bijusi iespēja iesniegt apsvērumus par juridisko situāciju, kas ir izveidojusies pēc Direktīvas 2003/96/EK piemērošanas sākuma, tādēļ Komisija uzskata, ka oficiālā izmeklēšanas procedūra saistībā ar pasākumu piemērošanu pēc 2004. gada 1. janvāra būtu jāpagarina.

7. PALĪDZĪBAS PIEDZIŅA

- (93) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu nelikumīgas palīdzības gadījumos pieņemot negatīvus lēmumus, Komisija lemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu palīdzību no saņēmēja. Komisija nedrīkst prasīt palīdzības piedziņu, ja tas būtu pretrunā kādam Kopienas tiesību vispārīgam principam.
- (94) Tādēļ ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā varētu piemērot kādu no Kopienas tiesību vispārīgajiem principiem, piemēram, tiesiskās palāvības vai tiesiskās noteiktības principu, kas nepieļautu nelikumīgas un nesaderīgas palīdzības piedziņu no tās saņēmējiem.

⁽²⁹⁾ Skatīt, piemēram, Komisijas 2004. gada 30. jūnija lēmumu lietā C 42/2003 (OV L 165, 25.6.2005., 21. lpp.), 2002. gada 13. februāra lēmumu lietā N 449/01 (OV C 137, 8.6.2002., 24. lpp.), 2002. gada 11. decembra lēmumu lietā N 74/A/2002 (OV C 104, 30.4.2003., 9. lpp.) un 2001. gada 11. decembra lēmumu lietā NN 3A/2001 un NN 4A/2001 (OV C 104, 30.4.2003.). Šīs lietas ir īpaši svarīgas, jo arī skar atbrīvojumus no energoproduktu nodokļiem. Savukārt, priekšstatu par summu, ko Komisija varētu uzskatīt par pārāk zemu, var gūt, iepazīstoties ar Komisijas 2002. gada 3. aprīļa lēmumu lietā NN 30/A-C/2001 par daļēju noteikudeņu nodokļu kompensāciju Dānijā (OV C 292, 27.11.2002., 6. lpp.).

7.1. Līdz 2002. gada 2. februārim piešķirtās nesaderīgās palīdzības piedziņa

- (95) Attiecībā uz saņēmēju iespēju izvairīties no nelikumīgas un nesaderīgas palīdzības piedziņas, pamatojoties uz tiesiskās palāvības principu, no Tiesas tiesu prakses izriet: "Ja vien nepastāv izņēmuma apstākļi, saņēmēju tiesiskā palāvība par piešķirtās palīdzības likumību ir izslēgta, izņemot gadījumus, kad palīdzība ir piešķirta saskaņā ar noteikumiem par valsts palīdzības iepriekšēju pārbaudi. Tāredzīgi ekonomikas dalībnieki parasti spēj noskaidrot, vai šī procedūra ir ievērota"⁽³⁰⁾.
- (96) Visi šā lēmuma 1., 2. un 3. apsvērumā minētie Padomes lēmumi ir tapuši, ņemot vērā Komisijas priekšlikumus. Kopumā ņemot, jādomā, ka Komisija nevarētu iesniegt Padomei priekšlikumus, kas atļauj valsts pasākumus, ko varētu uzskatīt par nesaderīgiem ar citiem Līguma noteikumiem, un nenorādīt uz šādu iespējamību, jo īpaši gadījumos, kad priekšlikumi – kā šajā gadījumā – attiecas uz ļoti specifiskiem jautājumiem un skar tikai dažus saņēmējus, un ja Komisijas ieteikto noteikumu nolūks ir izvairīties no konkurences traucējumiem Kopienā. Līdzās šādiem vispārīgiem pieņēmumiem jādomā, ka Komisija nekādā ziņā nevarētu ieteikt Padomei atļaut pagarināt pastāvošu atbrīvojumu termiņu, ja uzskatītu, ka kāda ar pastāvošo atbrīvojumu saistīta palīdzības daļa varētu izrādīties nesaderīga ar kopējo tirgu.
- (97) Izņemot Lēmumu 2001/224/EK, nevienā no 1., 2. un 3. apsvērumā nosauktajiem lēmumiem nav minētas nekādas iespējamās pretrunas valsts palīdzības noteikumos vai atsauce uz paziņošanas prasību. Turklāt Lēmuma 92/510/EEK preambulā ir teikts: "Komisija un visas dalībvalstis piekrīt, ka šie atbrīvojumi ir pamatoti ar speciālas politikas noteikumiem, nerada konkurences traucējumus un neiešpāido iekšējā tirgus darbību". Tāds pats formulējums ir lietots Lēmumā 93/697/EK un 96/273/EK. Lēmumā 97/425/EK, 99/255/EK un 99/880/EK ir minēts (bez pasvītrojuma), ka "Komisija regulāri pārskatīs atbrīvojumus un samazinājumus, lai nodrošinātu, ka tie ir saderīgi ar iekšējā tirgus darbību un citiem Līguma mērķiem". Izskatās, ka šajā formulējumā trūkst viens no Līguma 87. pantā definētās valsts palīdzības elementiem, proti, nav pieminēti konkurences traucējumi. Lēmuma 2001/224/EK preambulas piektajā apsvērumā pirmo reizi ir skaidri pateikts, ka

⁽³⁰⁾ Lieta C-5/89 *Komisija pret Vāciju* [1990] ECR I-3437, 14. punkts, un lieta C-169/95 *Spānija pret Komisiju* [1997] ECR I-135, 51. punkts; lieta T-55/99 *CETM pret Komisiju* [2000] ECR II-3207, 121. punkts.

Padomes atļauja saskaņā ar Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvu 92/81EEK par akcīzes nodokļa saskaņošanu attiecībā uz minerāleļļām⁽³¹⁾ neatbrīvo dalībvalstis no prasības saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu ziņot Komisijai par attiecīgajiem valsts pasākumiem, ja tie ir saistīti ar valsts palīdzību. Tomēr, ņemot vērā virkni agrāko atbrīvojumu un to, ka arī Lēmums 2001/224/EK ir pieņemts, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, jāatzīst, ka, nesekojot turpmākai ar valsts palīdzību saistītai Komisijas rīcībai, dalībvalstu un palīdzības saņēmēju situācija ir uzskatāma par zināmā mērā divdomīgu.

(98) Kopumā ņemot, Komisija uzskata, ka individuālas palīdzības gadījumā tiesiskā palāvība beidzas reizē ar Komisijas lēmumu sākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Par šo lēmumu paziņo iesaistītajām dalībvalstīm, kas savukārt par to informē palīdzības saņēmējus. Šajā gadījumā ir bijuši izņēmuma apstākļi, ciktāl Komisija ir radījusi un uzturējusi zināmu neviennozīmību, iesniedzot priekšlikumus Padomei. Turklāt Komisija nevar noskaidrot, vai un attiecīgi kad dalībvalstis ir faktiski informējušas individuālos saņēmējus par Komisijas lēmumu sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru. Šajos apstākļos nevar izslēgt, ka palīdzības saņēmējiem ir bijušas tiesības uz tiesisko palāvību līdz 2002. gada 2. februārim, kad Komisijas lēmumi par Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras sākšanu attiecībā uz atbrīvojumiem ir publicēti Oficiālajā Vēstnesī. Visvēlākais ar šo publikāciju ir likvidēta jebkura nenoteiktība saistībā ar faktu, ka attiecīgie pasākumi, ja tie ir uzskatāmi par valsts palīdzību, atbilstīgi Līguma 88. pantam bija jāapstiprina Komisijai.

(99) Ņemot vērā šā konkrētā gadījuma izņēmuma apstākļus, rīkojums piedzīt nesaderīgo palīdzību par laikposmu līdz 2002. gada 2. februārim nozīmētu arī tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu. Saskaņā ar tiesu praksi šis princips ir pārkāpts, ja apstākļu nenoteiktība un skaidrības trūkums ir noveduši pie divdomīgas situācijas, ko Komisijai būtu vajadzējis padarīt skaidru pirms tā sāk jebkuru darbību ar nolūku panākt piedziņu⁽³²⁾. Šajā gadījumā apstākļi tiešām ir noveduši pie divdomīgas situācijas ne vien palīdzības saņēmējus, bet arī dalībvalstis, kas bija tiesīgas paļauties uz Lēmuma 92/510/EEK, 93/697/EK, 96/273/EK, 97/425/EK, 1999/255/EK, 1999/880/EK un 2001/224/EK formulējumu.

(100) Noslēgumā jāsecina, ka palīdzības piedziņa no saņēmējiem saistībā ar atbrīvojumiem, kas piešķirti laikposmā līdz 2002. gada 2. februārim, būtu pretrunā Kopienas tiesību vispārīgajiem principiem. Tādēļ šīs palīdzības piedziņa no Īrijas, Itālijas un Francijas nav jāpieprasa.

7.2. Laikposmā no 2002. gada 2. februāra līdz 2003. gada 31. decembrim piešķirtās nesaderīgās palīdzības piedziņa

(101) Kā paskaidrots 97. apsvērumā, ņemot vērā virkni agrāko atbrīvojumu un faktu, ka arī Lēmums 2001/224/EK ir pieņemts, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Komisija atzīst dalībvalstu un palīdzības saņēmēju zināmā mērā neviennozīmīgo situāciju. Tomēr Lēmumā 2001/224/EK ir skaidra atsauce uz valsts palīdzības noteikumiem, un dalībvalstīm ir atgādināts par pienākumu ziņot par valsts palīdzību Komisijai, lai tā saskaņā ar šiem noteikumiem varētu veikt novērtējumu. Turklāt pirms Lēmuma 2001/224/EK pieņemšanas Komisija ir atkārtoti aicinājusi Īriju, Franciju un Itāliju ziņot par apskatāmajiem pasākumiem. Komisijas lēmums sākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru galīgi apstiprina Komisijas šaubas par palīdzības saderību. Tādēļ jebkura tiesiskā palāvība un tiesiskas nenoteiktības apstākļi attiecībā uz faktu, ka apskatāmie pasākumi, ja tie ir uzskatāmi par valsts palīdzību, atbilstīgi Līguma 88. pantam bija jāapstiprina Komisijai, ir beiguši pastāvēt visvēlākais 2002. gada 2. februārī, kad Komisijas lēmumi par Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras sākšanu attiecībā uz atbrīvojumiem ir publicēti Oficiālajā Vēstnesī.

(102) Fakts, ka Īrija kopš 1995. gada ir sistemātiski ziņojusi par Īrijas atbrīvojumu un ka palīdzība ir iekļauta Komisijas valsts palīdzības gada pārskatos, nevar būt par tiesiskās palāvības iemeslu attiecībā uz laikposmu kopš 2002. gada 3. februāra. Gluži pretēji, tas apstiprina, ka Īrijas iestādes ir apzinājušas pasākuma valsts palīdzības raksturu, vienlaikus zinot, ka pasākums nekad nav bijis atļauts saskaņā ar valsts palīdzības noteikumiem. Īrijas ziņojumi par pasākumu nevar aizstāt dalībvalsts pienākumu informēt par valsts palīdzību atbilstīgi Līguma 88. panta 3. punktam. Turklāt pārskatos ir sniegta informācija par piešķirtās valsts palīdzības apjomu neatkarīgi no tā, vai palīdzība ir vai nav saderīga ar kopējo tirgu. Piedevām dažādos valsts palīdzības gada pārskatos palīdzība ir aplūkota kā vispārīgi nodokļu atbrīvojumi bez konkrētas atsauces uz alumīnija oksīda ražošanai domātu palīdzību. Atsauce uz Īrijas pasākumu tās paziņojumos Pasaules Tirdzniecības Organizācijai nevar būt par tiesiskās palāvības iemeslu, jo šiem paziņojumiem ir atšķirīgs juridisks konteksts un citi mērķi.

⁽³¹⁾ OV L 316, 31.10.1992., 12. lpp.

⁽³²⁾ Vēl nepublicētais 2004. gada 1. jūlija spriedums lietā T-308/00, *Salzgitter AG* pret Komisiju, 180. punkts.

(103) Nobeigumā jāsecina, ka laikposmā no 2002. gada 3. februāra līdz 2003. gada 31. decembrim piešķirtā nesaderīgā palīdzība no tās saņēmējiem ir jāpiedzen, jo Kopienas tiesību vispārīgie principi nedod iemeslu no šīs piedziņas atteikties.

8. SECINĀJUMI

(104) Komisija ir secinājusi, ka līdz 2003. gada 31. decembrim piešķirtie Francijas, Īrijas un Itālijas atbrīvojumi no akcīzes nodokļa smagajai dīzeļdegvielai, ko izmanto alumīnija oksīda ražošanā, ir uzskatāmi par valsts palīdzību Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Pirms 1990. gada 17. jūlija piešķirtā Īrijas palīdzība ir uzskatāma par pastāvošu palīdzību. Laikposmā no 1990. gada 17. jūlija līdz 2002. gada 2. februārim piešķirtā palīdzība ir lielā mērā nesaderīga ar kopējo tirgu. Tomēr dot rīkojumu par šīs nesaderīgās palīdzības piedziņu nebūtu atbilstīgi, jo šāda piedziņa būtu pretrunā Kopienas tiesību pamatprincipiem.

(105) Laikposmā no 2002. gada 3. februāra līdz 2003. gada 31. decembrim piešķirtā palīdzība ir daļēji nesaderīga ar kopējo tirgu, jo saņēmēji nav maksājuši nodokļa likmi, kas pārsniedz Kopienas minimumu. Tas nozīmē, ka attiecībā uz šo laikposmu atbrīvojums, kas pārsniedz likmi 13,01 euro par 1 000 kg, ir uzskatāms par saderīgu palīdzību. Pārējā palīdzības daļa ir uzskatāma par nesaderīgu palīdzību.

(106) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu nelikumīgas palīdzības gadījumos pieņemot negatīvus lēmumus, Komisija lemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu palīdzību no saņēmēja. Tādēļ Francijai, Īrijai un Itālijai ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai piedzītu nesaderīgo palīdzību, kas saņēmējiem ir piešķirta, sākot ar 2002. gada 3. februāri. Šajā nolūkā Francijai, Īrijai un Itālijai divu mēnešu laikā no šā lēmuma izziņošanas ir jāpieprasa attiecīgajiem saņēmējiem atmaksāt palīdzību. Piedzenamajā palīdzības summā jāiekļauj procenti, ko aprēķina saskaņā ar Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 794/2004, ar kuru īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999⁽³³⁾.

(107) Atspoguļojot palīdzības piedziņas gaitu, Francijai, Īrijai un Itālijai ir jānosūta Komisijai attiecīgi aizpildīta veidlapa, kurā ir skaidri norādīti faktiski veiktie pasākumi, lai

nodrošinātu tūlītēju un efektīvu palīdzības piedziņu. Turklāt šim dalībvalstīm divu mēnešu laikā no šā lēmuma izziņošanas ir jāiesniedz Komisijai dokumenti, kas apliecinā, ka saņēmējiem piešķirtās nelikumīgās un nesaderīgās palīdzības piedziņa ir sākta (piemēram, cirkulāri, izdoti piedziņas rīkojumi utt.).

(108) Ņemot vērā iepriekšminētos apsvērumus, Komisija apšaubā, ka kopš 2004. gada 1. janvāra piešķirtie Francijas, Īrijas un Itālijas atbrīvojumi no akcīzes nodokļa smagajai dīzeļdegvielai, ko izmanto alumīnija oksīda ražošanā, ir saderīgi ar kopējo tirgu.

(109) Tādēļ, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 4. punktu un 6. pantu, Komisija nolemj pagarināt šo pasākumu oficiālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz laikposmu pēc 2003. gada 31. decembra un aicina Francijas, Īrijas un Itālijas iestādes viena mēneša laikā no dienas, kad tās ir saņēmušas paziņojumu par šo lēmumu, iesniegt apsvērumus un sniegt jebkuru informāciju, kas Komisijai varētu palīdzēt veikt šo pasākumu novērtējumu. Apsvērumus var iesniegt gan saistībā ar pasākumu valsts palīdzības elementiem EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, gan par palīdzības saderību ar kopējo tirgu.

(110) Komisija aicina Francijas, Īrijas un Itālijas iestādes neka vējoties nosūtīt palīdzības saņēmējiem šā lēmuma kopiju.

(111) Komisija vēlas atgādināt Francijai, Īrijai un Itālijai, ka līguma 88. panta 3. punktam ir atliekoša ietekme, un aicina šīs dalībvalstis pievērst uzmanību Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantam, kas paredz jebkuras nelikumīgas palīdzības piedziņu no saņēmēja.

(112) Komisija brīdina Franciju, Itāliju un Īriju, ka tā informēs ieinteresētās puses, publicējot šo lēmumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Publicējot paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* EEZ pielikumā, Komisija informēs arī ieinteresētās puses tajās EFTA valstīs, kas ir parakstījušas EEZ līgumu, un informēs EFTA Pārraudzības iestādi, nosūtot šā lēmuma kopiju. Komisija aicinās visas ieinteresētās puses iesniegt apsvērumus viena mēneša laikā no attiecīgās publikācijas dienas,

⁽³³⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Līdz 2003. gada 31. decembrim piešķirtie Francijas, Īrijas un Itālijas atbrīvojumi no akcizes nodokļa smagajai dīzeļdegvielai, ko izmanto alumīnija oksīda ražošanā, ir uzskatāmi par valsts palīdzību Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

2. pants

Laikposmā no 1990. gada 17. jūlija līdz 2002. gada 2. februārim piešķirtā palīdzība, ciktāl tā ir nesaderīga ar kopējo tirgu, nav jāpiedzen, jo tas būtu pretrunā Kopienas tiesību vispārīgajiem principiem.

3. pants

Šā lēmuma 1. pantā minētā palīdzība, kas ir piešķirta laikposmā no 2002. gada 3. februāra līdz 2003. gada 31. decembrim, ir saderīga ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta nozīmē, ciktāl saņēmēji maksā nodokļa likmi vismaz 13,01 euro par smagās dīzeļdegvielas 1 000 kg.

4. pants

Šā lēmuma 1. pantā minētā palīdzība, kas ir piešķirta laikposmā no 2002. gada 3. februāra līdz 2003. gada 31. decembrim, nav saderīga ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta nozīmē, ciktāl saņēmēji nav maksājuši nodokļa likmi 13,01 euro par smagās dīzeļdegvielas 1 000 kg.

5. pants

1. Francija, Īrija un Itālija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai no saņēmējiem piedzītu 4. pantā minēto nesaderīgo palīdzību.

2. Piedziņa notiek nekavējoties un saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām ar noteikumu, ka tās nekavē šā lēmuma tūlītēju un efektīvu izpildi.

3. Piedzenamajā summā ietilpst procenti, ko aprēķina no dienas, kad palīdzība ir nodota saņēmēja rīcībā, līdz palīdzības atguves dienai.

4. Procentus aprēķina saskaņā ar V nodaļas noteikumiem Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, kurā ir izklāstīti sīki izstrādāti EK līguma 93. panta piemērošanas noteikumi.

5. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma izziņošanas dienas Francija, Īrija un Itālija 4. pantā minētās nesaderīgās palīdzības saņēmējiem pieprasa atmaksāt nelikumīgi piešķirto palīdzību ar procentiem.

6. pants

1. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma izziņošanas dienas Francija, Īrija un Itālija informē Komisiju par plānotajiem un jau veiktajiem šā lēmuma izpildes pasākumiem.

2. Informāciju par piedziņas gaitu minētās dalībvalstīs sniedz, aizpildot pielikumā atrodamo veidlapu.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai, Īrijas Republikai un Itālijas Republikai.

Briselē, 2005. gada 7. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

PIELIKUMS

INFORMĀCIJA PAR KOMISIJAS LĒMUMA C(2005) 4436 IZPILDI

1. **Piedzenamās summas aprēķins**

1.1. Lūdzam sniegt šādu informāciju par saņēmējam nelikumīgi izmaksātās valsts palīdzības apmēru:

Maksājuma diena(-s) (°)	Palīdzības summa (*)	Valūta	Saņēmējs

(°) Diena(-s), kad palīdzība (vai tās atsevišķās iemaksas) ir izmaksāta saņēmējam (ja palīdzību veido vairākas iemaksas un tā ir dzēsta pa daļām, aizpildot tabulu, jāizmanto atsevišķas rindas).

(*) Saņēmējam izmaksātā palīdzība, izteikta ar bruto palīdzības ekvivalentu.

Piezīmes:

1.2. Lūdzam sniegt no piedzenamās summas maksājamo procentu izvērstu aprēķinu.

2. **Plānotie un veiktie piedziņas pasākumi**

2.1. Lūdzam sniegt jau veikto un plānoto tūlītējas un efektīvas palīdzības piedziņas pasākumu izvērstu aprakstu. Aprakstiet arī valsts tiesību aktos paredzētos alternatīvos piedziņas pasākumus. Norādiet arī veikto/plānoto pasākumu tiesisko pamatu (ja piemērojams).

2.2. Norādiet palīdzības piedziņas beigu termiņu.

3. **Atgūtā summa**

3.1. Lūdzam sniegt šādu informāciju par saņēmēja atmaksāto palīdzības summu:

Diena(-s) (°)	Atmaksātā summa	Valūta	Saņēmējs

(°) Diena(-s), kad palīdzība ir dzēsta.

3.2. Lūdzam pievienot 3. punkta 1. apakšpunktā uzrādīto palīdzības dzēšanas maksājumu pavaddokumentus.